

nes Vægt, der har været afgørende. Vi hørte for et Øjeblik siden den ærede Ordfører argumentere mod vore Ændringer, men Argumentationen bestod jo i Virkeligheden kun i bestandig at gentage, at det, vi vilde, var skadeligt, uden at der blev givet noget som helst Bevis for, hvori denne Skadelighed skulde bestaa.

Vort Ændringsforslag under Nr. 16 tilsigter at skabe en bestemt Regel for Arbejdstiden og fastsætte denne til 8 Timer i Døgnnet. Skal Loven opfattes som en Beskyttelseslov for de unge og have Betydning som saadan, kan Lovgivningsmagten naturligvis ikke blive staaende ved blot at vedtage, at Arbejdstiden skal være af samme Længde for Lærlingene som for de voksne Arbejdere. Den kan jo nemlig være skiftende for de forskellige voksne Arbejdere, og derved vil ogsaa Lærlingenes Arbejdstid blive skiftende, og dette er jo dog ganske forkert. Det er jo dog de samme unge Mennesker, og de har den samme Mangel paa Modstandevne, enten de er i det ene eller det andet Fag, og som Følge deraf bør Arbejdstiden bestemt fastslaaes. Vi ønsker, at Loven skal være en Beskyttelseslov, og Beskyttelsen skal ligge deri, at Arbejdstiden fastslaaes og lægges bestemt.

Ogsaa i Ændringsforslag Nr. 20 ligger en Beskyttelse for de unge. Vi vil, som den ærede Ordfører bemærkede, ikke være med til at give noget Menneske Ret til at prygle de unge, og vi vil mindst af alt være med til at lovfæste denne Ret. Det glæder mig ganske overordentligt, at vi paa dette Punkt fik Flertal for vor Opfattelse i Udvalget, og det er mit Haab, at det ogsaa skal kunne lykkes at samle et Flertal her i Salen for dette Standpunkt. Vi vil ganske lade Hustugten forsvinde af Loven. Lige saa lidt som vi vil være med til at sætte den ind i en Lov, lige saa lidt vil vi have en Forbudsbestemmelse, thi det virker beskæmmende, at man i Aaret 1921 virkelig skal have nødig at sætte en Bestemmelse ind i Loven, der forbyder Hustugt. Den bør være forbudt af sig selv. Det bør ikke være nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, naar der ikke er Tale om Forholdet mellem Forældre og Børn, og i øvrigt er det jo ogsaa unødvendigt at have en Forbudsbestemmelse, idet Straffeloven selvfølgelig virker som forbydende.

Endnu skal jeg berøre et Par Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 8 tillader at nægte Godkendelse af Kontrakter fra saakaldte Lærlingeuudklækningsanstal-

ter, Institutioner, der i Forvejen har antaget en hel Mængde Lærlinge, og hvor det kan befrygtes, at Lærlingene ikke faar den fornødne Uddannelse. I saadanne Tilfælde maa det være berettiget, at den tilsynsførende Myndighed kan nægte at godkende Kontrakten. Endvidere er der Ændringsforslag Nr. 26, der giver Regler for Bortgang og Bortvisning, ikke saaledes som Ordføreren mente, at der derved blev etableret en Slags Omsvøbsdepartement, idet man først skulde henvende sig til Arbejdsanvisningskontoret, som derefter skulde henvende sig til Politiet. Derom er der intet foreslaaet. Der er kun foreslaaet, at hvis der sker en Bortvisning eller en Bortgang, der maa anses som ulovlig, kan den Part, der føler sig brøstholden, henvende sig til Arbejdsanvisningskontorets Ledelse, og denne skal da forsøge at bringe Sagen i Orden; hvis det glipper, kan Sagen indankes for Voldgiftsret. Dette er i Overensstemmelse med den almindelige Retspraksis her i Danmark; det vil i hvert Fald være det i betydelig højere Grad end den Undtagelsesbestemmelse, der findes i Lovforslaget, hvorefter Politiet, hvad ikke ellers finder Sted, blander sig i Kontraktforhold mellem to Parter.

Jeg skal hermed paa det varmeste anbefale alle de Ændringsforslag, der er stillede af Mindretallet under Nr. 1 og Nr. 7, og de Ændringsforslag, som Mindretallet subsidiært kan tiltræde.

Maa jeg til Slutning nævne den Overgangsbestemmelse, vi har foreslaaet indsat. Denne Overgangsbestemmelse er det naturligvis Hensigten kun skal blive staaende, indtil Ministeriet har udstedt den første Bekendtgørelse om Lønninger og Læretid i Henhold til de Forhandlinger, der skal finde Sted mellem de paagældende Organisationer. Denne Overgangsbestemmelser Gyldighed kan derfor maaske blive meget kortvarig, men det kan ogsaa træffe, at Bestemmelsen vil komme til at gælde noget længere; det beror paa, hvor hurtigt de paagældende vil arbejde. Men jeg kan ikke tænke mig, at den vil blive af synnerlig lang Varighed, og de Lønninger, som er foreslaaede her, forekommer mig at være saa beskedne, at der ikke af den Grund vil kunne rejses Indvendinger mod denne Overgangsbestemmelse.

Mathilde Hauschultz: Da mit Partis Ordfører ved Udvalgsarbejde er forhindret i at fremsætte vort Partis Standpunkt, skal jeg paa Partiets Vegne gøre nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg ellers i det